

22 квітня
2011 року,
п'ятниця
№17
(7301)

НОВИНИ ШУМЩИНИ

Газета виходить
з травня 1945 року

Газета районної ради, районної державної адміністрації, міської ради,
трудового колективу районного інформаційного центру "Новини Шумщини"

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

ШАНОВНІ КРАЯНИ!

Прійміть мої найщиріші привітання з нагоди Великодня – прекрасного християнського свята, якого з нетерпінням чекає кожна віруюча людина.

У ці дні в наших серцях оселяються піднесення та радість, адже світові явлено перемогу Добра над злом, Світла над темрявою! Великодні свята наповнюють наше буття особливим змістом, бо й ми своїми добрими справами та помислами стаємо причетними до творення цього дива.

Приємно бачити, як з року в рік відроджується наша Українська держава, стає міцнішою, утверджується серед інших країн світу. То ж щиро бажаю, щоб Господь щедро наділив її своїми ласками, а кожен із нас долучався до розбудови та становлення своєї Вітчизни!

Нехай святковий настрій завжди панує в наших родинах! Нехай добро, здоров'я, достаток та злагода стануть супутниками нашого життя.

Нехай віра, надія та любов осяють душу кожного, а Великодні дзвони радісно сповіщають світові звістку:

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

З повагою – Валентин ХОПТЯН,
голова обласної державної адміністрації.

ДОРОГІ ШУМЧАНИ!

Прійміть найщиріші вітання з найвеличнішим християнським святом Світлого Христового Воскресіння!

Символом радості життя, надії і сподівань кожен з нас вважає це свято, і з нетерпінням чекає на нього, бо воно приносить мир і злагоду.

Хай Великдень, як вічне підтвердження перемоги віри і любові, увійде у ваші душі і сповнить їх радістю та світлим почуттями, а звідусіль лунають для вас побажання добра, щастя і здоров'я.

Сердечно бажаємо, щоб всім нам додалося життєдайної сили, наснаги, духовного оновлення, мудрості, витримки та оптимізму.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

В.А.САДОВСЬКИЙ,
голова Шумської
районної державної
адміністрації.

В.Г.ГРУШКО,
голова Шумської
районної ради.

Шановні працівники підприємства, ветерани праці!

Прійміть найкращі вітання та сердечні побажання із радісним святом Христового Воскресіння!

Хай цей Великдень прийде до вас щасливо і щедро. Принесе вам здоров'я, злагоду, достаток! Нехай світло Христового Воскресіння додасть усім нам сили й наснаги, вселить віру в щасливу долю.

Сповнена любові і гайвок великодній паска, і сяють в кошиках вербових свячені писанки й ковбаска. Всі славлять чудо із неба: Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

В.В.ГОРБАТЮК,
директор Шумського
КСЛМП "Волинь".

ШАНОВНІ ШУМЧАНИ!

Разом із весняним воскресінням природи знову прийшло світле свято нашого земного життя – Великдень.

Христос Воскрес!" – "Воістину Воскрес!" – радіє земля в цей день, набираючи сили для свого розквіту, дзвенять над нею радісні дзвони, і ми щиро бажаємо одне одному миру, любові, добра. Тож сердечно вітаю вас із Великоднем! Нехай Світле Христове Воскресіння наповнить наші душі радісними почуттями та новими сподіваннями, оселі – благополуччям і затишком, сім'ї – коханням, щастям, злагодою.

Міцного вам здоров'я, святкового настрою, добра й достатку, Божого благословення в усіх добрих справах, помислах і починаннях!

В.Е.ПЛЕТЮК, Шумський міський голова.

Шановні земляки!

Прійміть найщиріші вітання з Великоднем!

У житті кожного з нас це свято особливо шановане та величне. Воскресіння Христове спонукає замислитися над вічними цінностями християнської моралі, зміцнює духовно. Тож нехай наші вчинки будуть багаті на добро, як святковий стіл, помисли - чисті, як великодній рушник, настрої – радісний, як українські писанки.

Пасхальні дні - це й час віддати шану всім тим, кого немає серед живих, хто, залишивши нам свою любов і життєвий досвід, поринув у вічність. Згадаймо їх молитвою та добрим словом.

Щиро зичу кожній родині злагоди, міцного здоров'я, добробуту, а також наснаги в усіх починаннях та справах на благо України!

**Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!**

З повагою, Орест Муц,
народний депутат України

У райдержадміністрації

НА ПОРЯДКУ ДЕННОМУ:
ПОСІВНА, БЛАГОУСТРІЙ,
СОЦІАЛЬНА СФЕРА

Голова районної державної адміністрації Віктор Садовський провів розширену нараду керівників структурних підрозділів райдержадміністрації, установ та організацій району, у якій взяв участь голова районної ради Віталій Грушко. Серед ключових питань, обговорених на нараді, – хід робіт з благоустрою населених пунктів району та їх освітлення, весняні польові роботи, виплата одноразової допомоги ветеранам і учасникам війни до Дня Перемоги, спорудження пам'ятника ліквідаторам аварії на Чорнобильській АЕС, реконструкція стадіону в м.Шумськ, участь району у Міжнародному інвестиційному форумі, підготовка до творчого звіту мистецьких колективів району і міждисциплінарного мистецько-красназничого фестивалю "Братина". За результатами розгляду, керівники профільних підрозділів та установ отримали протокольні доручення голови районної державної адміністрації.

28 квітня – Всесвітній день охорони праці

На шляху до постійного вдосконалення

З метою привернення уваги суспільства, органів виконавчої влади, місцевого самоврядування, роботодавців та громадських організацій до проблем запобігання нещасним випадкам на виробництві та професійним захворюванням Міжнародною організацією праці 28 квітня проголошено Всесвітнім днем охорони праці.

Указом Президента України в нашій державі офіційно встановлено День охорони праці, що має відзначатися 28 квітня у Всесвітній день охорони праці.

Організаційним комітетом України ухвалено рішення провести в період з 22 по 28 квітня 2011 року на всіх підприємствах, в установах і організаціях, незалежно від форми власності, Тиждень охорони праці з нагоди Всесвітнього дня охорони праці під девізом: "Система управління охороною праці: шлях до постійного вдосконалення".

Звертаємося до об'єднань промисловців і підприємців, організації роботодавців, профспілкових організацій, юридичних та фізичних осіб, які, відповідно до чинного законодавства, використовують найману працю, до всіх працівників взяти активну участь у проведенні Тижня охорони праці з 22 по 28 квітня 2011 року.

О.МИХАЛЬЧУК, начальник відділення ВД Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України у Лановецькому та Шумському районах.

М.ДЕЦЬ, державний інспектор охорони праці управління Держгірпромнагляду по Тернопільській області.
В.ЯВОРСЬКИЙ, лікар з гігієни праці ДЗ "Шумська райСЕС".

Листо пишемо повідомити

ВЕЛИКОДНІ МОТИВИ!

У дитсадку "Сонечко" велику увагу приділяють естетичному напрямку у вихованні дошкільнят. Ось і напередодні величного свята Воскресіння Христового у групах дитсадку вихователі разом зі своїми підопічними організували тематичні виставки, які милують око відвідувачів і розвивають у дітей відчуття прекрасного.

МАЙСТЕР-КЛАС ПО ВИГОТОВЛЕННЮ ПИСАНОК

Воскресіння Христове залишається незбагненим для людей чудом. Великдень багатий на повір'я. Старші люди кажуть, що у ці дні Христос у супроводі апостолів ходить по землі. В бідному полатаному одязі, тому люди не впізнають їх. А вони випробовують людське милосердя, нагороджують добрих і карають злих.

"Дороге яйце на Христовий день!" – говорить ще одна приказка. Перше яйце, отримане на Великдень, за народним повір'ям, ніколи не псується, якщо двоє людей привітали один одного з чистим серцем.

На майстер-клас по виготовленню цих писанок зібралися вчителі християнської етики у Суразькому НВК. Керівник районного методичного об'єднання Л.А.Найчук зі своїми учнями провела майстер-клас з писанкарства.

Члени гуртка "Духовна криниця" А.Марчук, А.Капралов, Ю.Задерійчук, К.Швец організували виставку писанок, дряпанок. Однією із найкращих школярок, які володіють технікою розпису є Марія Корольчук – учасниця Всеукраїнської олімпіади "Юні знавці Біблії", що нещодавно проходила в Острозькій академії.

Підтримує починання учнів і вчительки директор Суразького НВК М.Б.Боднійчук, яка говорить: "Запах воску у коридорі – значить скоро Великдень". На засіданні методоб'єднання присутні вчителі мали змогу самостійно спробувати свої сили у цьому чудовому виді мистецтва.

Живи, писанко! Буди в серцях щирі спогади про рідну домівку, вулицю, дитинство. Хай звичаї народні передаються із покоління в покоління.

Алла НИКОЛАЄВА, методист райметодкабінету з питань освіти райдержадміністрації.

Варто знати

Як змінилися розміри пенсій
з 1 квітня 2011 року?

Згідно з чинним законодавством, виплати пенсіонерам перераховують у зв'язку з підвищенням розміру прожиткового мінімуму.

Законом України "Про Державний бюджет України на 2011 рік" встановлено нові розміри прожиткового мінімуму на цей рік, зокрема, для осіб, що втратили працездатність, з 1 квітня 2011 року він становить 764 грн (станом на 31 березня 2011 року – 750 грн). На рівні прожиткового мінімуму і перераховано пенсії. Від цієї суми також перераховано додаткові пенсії, підвищення і надбавки. Зокрема, це підвищення до пенсії ветеранам війни, жертвам нацистських переслідувань, особам, що мають особливі заслуги перед Україною.

Доводимо до вашого відома: розмір пенсії залежить від індивідуальних показників стажу й заробітку кожної людини.

Отже, у квітні пенсіонери одержать пенсію у нових розмірах, яка буде перерахована від нового прожиткового мінімуму – 764 грн.

Галина СЕРЕДЮК, заступник начальника-начальник відділу з призначення пенсій управління ПФУ у Шумському районі.

ДІА інформує

БЕЗПЕКА ПІШОХОДІВ ЗАЛЕЖИТЬ
ВІД КОЖНОГО З НАС

"Дорога, водій, пішохід" – саме ці три складові є одними з головних чинників безпеки дорожнього руху. Що б не казали, а дорожні умови та людський фактор взаємопов'язані, і будь-яка помилка, неуважність призводить до трагічних наслідків. Коли ж стається наїзд на пішохода, то, незалежно від того, хто порушив вимогу Правил дорожнього руху – водій чи пішохід, за помилку життям та здоров'ям розплачується пішохід.

Вінки при дорогах стають німим свідченням трагедій і їх кількість з кожним днем зростає.

Не хотілось би нагадувати прописних істин, які ми знаємо з дитинства, де переходити через вулицю, як себе поводити у тій чи іншій дорожній ситуації, але хочеться сказати лише одне: дорога не прощає помилок і слід задуматись, що кожна з них може бути трагічною. Тож чи варто, вигравши декілька хвилин при переході вулиці у недозволеному місці піддавати своє життя небезпеці. Особливо небезпечні такі переходи в складних погодних умовах: дощ, туман, відсутність належного освітлення даної ділянки вулиці призводить до того, що водій, осліплений світлом фар зустрічної машини, бачить пішохода на проїжджій частині на незначній відстані, яка не дає водієві змоги загальмувати та уникнути наїзду.

Але і водії забувають про правоту пішохода на "пішохідному переході". Саме при великій інтенсивності руху транспорту пішоходам буває досить проблематично перейти через вулицю по нерегульованому пішохідному переходу, причому, саме в час "пік" серед них значна частина – школярі.

Можна наводити багато прикладів автопригод, статистичні дані, розмірковувати про причини і наслідки, але ніхто не зможе повернути загиблих, ніхто не поверне здоров'я постраждалим, про це слід задуматись усім, і зробити все можливе для того, щоб на дорогах був порядок, взаємоповага між учасниками дорожнього руху.

Анатолій МЕТЕЛЬСЬКИЙ, начальник ВДАІ.

3 потоку новин

На полях
Шумщини

Посівна кампанія сільгоспвідприємств району увійшла в завершальну стадію. Як повідомили в управлінні агропромислового розвитку райдержадміністрації, станом на 19 квітня господарства району посіяли 1510 га ячменю із 1775 запланованих, 1680 га цукрових буряків та 550 га ріпаку при прогнозі 2350 та 705 га відповідно.

Підживлення посівів озимих культур проведено на ста відсотках площ.

На тернопільському ярмарку – підприємства району

На сільськогосподарському ярмарку, який пройшов минулого тижня в м.Тернопіль, аграрії Шумщини продали свинини, цукру, картоплі, борошна, круп і риби на суму 93 тисячі гривень.

Триває місячник Червоного Хреста

Відповідно до розпорядження голови райдержадміністрації від 1.04.2011р. №124, з 4 квітня по 4 травня в районі триває місячник Червоного Хреста, рамках якого проводять збір коштів, продуктів харчування та одягу для допомоги соціально незахищеним жителям краю. У навчальних закладах Шумщини проходять акції, що популяризують здоровий спосіб життя.

Організаційний комітет місячника розраховує, що до участі в його заходах долучаться усі небайдужі жителі Шумщини.

Мілицейські ветерани мають нового голову

Відбулися збори членів громадської організації пенсіонерів та ветеранів органів внутрішніх справ. На них було обрано нового голову організації. Ним став 60-річний Василь Мельничук. До останнього часу уродженець Бонівки Кременецького району очолював відділ з питань надзвичайних ситуацій Шумської райдержадміністрації. Його трудовою біографією розпочалася у 1968 році, коли став працювати у "Райсільгосптехніці". Згодом займав відповідальні посади в органах ЛКСМУ, 15 років працював в системі міністерства внутрішніх справ.

"Братина-2011" вже на порозі

Відділ культури і туризму районної державної адміністрації, творчі колективи району ведуть активну підготовку до Міждисциплінарного мистецько-красназничого фестивалю "Братина", який пройде цьогоріч 12-13 червня. Фестиваль розширює географію учасників. Зокрема, планується приїзд етнографічних колективів Запорізького національного університету. Зростає статус запрошених гостей. Цього року організатори розраховують на участь у фестивалі національного університету. Зростає статус запрошених гостей. Цього року організатори розраховують на участь у фестивалі національного університету.

Невід'ємною частиною фестивалю залишається популярний конкурс молодих виконавців сучасної української пісні "Гремислава". Заявки на участь в конкурсі слід подавати у каб.414 районного адмінбудинку до 1 травня 2011 року.

Більше інформації про фестиваль – на сайті райдержадміністрації www.shumsk.org.ua

Того недільного ранку ніщо не віщувало лиха. Надворі стояла чудова сонячна погода, була неділя. Світлана Бісик, прокинувшись вранці, вирішила піти на ринок. Там і почула звістку про те, що на Чорнобильській АЕС щось сталося. Люди збиралися купками, обговорювали новину. Але тоді ще ніхто не розумів, не знав і не усвідомлював усієї повноти трагедії. Тому говорили про все спокійно, дехто навіть посміхався. "Коли я повернулася додому, кажу чоловікові, що у Чорнобилі на атомній якась пожежа". І лише коли їхня оселя почала здригатися від гулу військових автомашин та здригатися від гулу літаків, зрозуміли – сталася біда.

25 років Чорнобильської трагедії

НАВІТЬ В СНАХ Я ХОДЖУ ПО РІДНІЙ СТЕЖИНІ

Хіба думала колись Світлана Миколаївна, що доведеться залишати новозбудовану хату, яку ще, як слід, і не обжили, і їхати на Тернопільщину? Правда, переселення чекали цілих дев'ять років, по мірі того, як будували нове житло для "чорнобильців". За цей час розформували їхнє училище, де викладали разом з чоловіком, Володимиром Володимировичем. Жінку перевели працювати у редакцію місцевої газети "Життя і слово". Готуючи матеріали, бувала у найвіддаленіших селах району. Кожні відвідини сіл, звідки виселили людей, були для Світлани Миколаївни психологічною травмою. Бо яке ще враження могли справити гнітюча тиша, спорожнілі оселі, які, здавалося, "плакали" за своїми господарями, родючі сади з отруйними плодами?..

Про ті важкі часи Світлана Миколаївна Бісик розповідає з болем у серці:

— Чорнобиль... 1986 рік... Проміжок часу в 25 років. Та коли чую ці вимовляю це слово, мимоволі здригаюся, в душу враз закрадається невимовний сум. І в думці зринає: Боже, захисти нас. Щоб такого більше ніколи не сталося.

25 років. За цей час виросло нове покоління. Але не стирається з пам'яті той сонячний квітневий день. Те страхиття не забудеться ніколи.

Хоча в ту злопам'ятну неділю, 26 квітня, особливо страшно серед нас, мешканців Народич, що на Житомирщині, не було.

Люди насправді не знали, не розуміли, не усвідомлювали, яке лихо випало на їхню долю.

Першими із зони аварії почали відселити жителів Прип'яті, порадивши взяти із собою тільки речі першої необхідності і пообіцяли їм, що через три дні вони повернуться до рідних осель.

Ні! Більше не повернувся. А жителі навоколишніх територій жили в невідомості. Раділи весні, засівали поля, не розуміючи, що вони вже засіяли смертоносними металами. Разом зі своїми маленькими дітьми дихали отруєним повітрям, відзначаючи першотравневі свята.

Та вже через тиждень-другий після вибуху реактора ми втратили спокій, слухаючи ночами моторошний гул військових машин та літаків, які прямували на Чорнобиль.

Від влади почали надходити накази не зовсім зрозумілі навіть дорослим, не те, що дітям.

Як можна було пояснити маленькій дитині, що не слід довго гратися на свіжому повітрі, бо воно отруйне? Не пити води з криниці, коли та криниця щільно не закрита поліетиленовою плівкою. Не смакувати молоком, овочами, фруктами з власного господарства. Бо все отруйне!

Материнське серце краялося від розпачу і болю за життя і здоров'я своїх дітей.

Як чекали наші дітлахи літніх каникул, щоб гарно відпочити, скупатися в річці, позасмагати, побігати по траві.

Але цього їм не дозволено було робити. Натомість наказано всіх дітей із Чорнобильської зони відправити в південні області нашої країни на санаторне лікування.

Нестерпно важко було розлучатися зі своїми, тоді ще таких маленькими, дітьками, залишати їх без батьківського нагляду, віддавати у чужі руки невідомо на скільки часу.

І досі перед очима жахлива картина: нескінченні кортежі автобусів із нашими дітьми. І ще більше – проводжаючих рідних. І – плач, сльози: від материнського серця відривали її кровинку, "вивозили", як казали, у "чисті" зони.

Не вірилося, що таке може бути у мирний час, і зроблено мирним атомом. Та найжахливішою звісткою було рішення влади відселити нас із Народич.

Це означало назавжди залишити свої рідні оселі, свої насиджені гніздячка, розпрощатися зі своїм рідним краєм. Здавалося, серце розірветься від жалю у той момент, коли, разом із своїми пожитками, від'їжджали від рідної домівки, назавжди з нею прощаючись.

Немає, напевне, куточка землі в нашій Україні, де б не жили люди, яких називають "чорнобильцями".

Але на якій землі, в яких краях ми не жили б, думками і серцем ми в ріднім краї, там, де зросли, де народилися наші діти. Навіть у снах я ходжу по рідній стежині. І якою б важкою не була дорога, ми завжди постіпаємо до рідного порога. Там чекають нас старенькі батьки, які воліють доживати віку на рідній землі. Там залишились могилки наших рідних і близьких людей, які, приборкуючи атомного звіра, так рано пішли з життя.

Гарні, чуйні люди прийняли нас на Тернопільці. Це додає сили, віри в краще життя, допомагає боротися з недугами, якими "щедро" наділів нас атомний реактор.

Перші роки перебування на Шумщині для подружжя Бісиків не були солодкими. Був 1996 рік, всюди "порядкувала" економічна криза. Важко було знайти роботу. А треба було за щось жити, тим більше, що у сім'ї підросло двоє синочків – Юра і Саша. Це вже зараз хлопці прижилися у Привілійському краї, тут одружилися і полюбили Шумщину. А материнське серце і досі пам'ятає, як маленький Юра, коли розвантажали речі у новій оселі, заплакав: "Мамо, додому хочу".

— Та з Божою поміччю стали на ноги, — каже Світлана Миколаївна.

Їй запропонували роботу у дитсадку, правда, на початках – на 0,25 ставки. Чоловік оформився на пенсію. Обжили нову оселю, та в пам'яті і досі зринають картини минулого життя.

— Тож хай ніколи не повториться той жах, назва якому "Чорнобиль", — благає у Всевишнього жінка, яка пережила жахиття атомного лиха...

Алла ОМЕЛЬЧУК.

☞ День довкілля

ЧЕПУРИЛИСЯ ДО СВЯТ

Центральною подією двомісячника з проведення благоустрою населених пунктів, який триває на Шумщині, став загальний районний суботник, проведений минулого тижня.

Як повідомила заступник голови районної державної адміністрації Світлана Скибіцька, до суботника долучилися 25 установ та організацій райцентру, більше п'ятисот осіб учнівської молоді, виконавчі комітети сільських та міської рад, близько півтисячі представників громадськості. Результатом їх роботи стали ліквідація чотирьох стихійних сміттєзвалищ та облаштування квітників загальною площею 300 м². Упорядковано військові поховання, меморіали, пам'ятники учасникам бойових дій. Висаджено близько тисячі кущів та 187 дерев.

Втім, одноденним заходом прибирання району не обмежиться. Двомісячник з благоустрою триватиме до 1 червня. Та кожному з жителів Шумщини варто почуватися відповідальним за чистоту малої батьківщини не один день чи два місяці на рік, а щоденно.

ГОРІХОВА АЛЕЯ ПРИКРАШАТИМЕ В'ЇЗД У СЕЛО

У селі Кордишів відбувся День довкілля. В благоустрої взяли активну участь громада села, працівники місцевої школи і закладів культури, депутати сільської ради, представники управління культури облдержадміністрації та філії "Шумський райавтодор". Було висаджено більш як 400 саджанців дерев, створено горіхову алею протяжністю 1,5 км при в'їзді в село. Проводиться оновлення криниць силами народних умільців села.

Громада села вдячна начальнику обласного управління лісового та мисливського господарства І.М.Попадинцю, начальнику управління культури облдержадміністрації Г.П.Шергю, начальнику філії "Шумський райавтодор" О.В.Левчуку, лісничому Суразького лісництва С.В.Ладану за активну участь в підготовці та проведенні даного заходу.

☞ *Таланти твої, Шумщино!*

ГРАН-ПРІ В ОБЛАСНОМУ КОНКУРСІ ДУХОВНОЇ ПІСНІ ВДРУГЕ ВИБОРОЛИ ШУМЧАНИ

Уже вдруге хор старшокласників з другої Шумської одинадцятирічки привозить перемогу з обласного конкурсу духовної пісні. Символічно, що й цього року, напередодні найвеличнішого християнського свята – Великодня – діти знову вибороли гран-прі. Позаду – важка праця, численні репетиції, прагнення перемагати. Тим паче, що минулорічна перемога у такому ж конкурсі додала бажання йти вперед, не зупинятися на досягнутому.

Більше 20 років діє при Шумській ЗОШ №2 хор старшокласників. Власне, тут активно працює вокальна студія "Каприс", у складі якої і є сам хор. А ще – ансамбль старшокласників "Сфорцандо", ансамбль молодших школярів "Веселкові барви", а також керівник студії Руслана Гібула займається з окремими вокалістами.

Ентузіазму, творчій ініціативі та бажанню працювати, які притаманні Руслані Василівні, можна по-доброму позаздрити. Адже цим вона запалює дітей – своїх вихованців, прищеплює їм любов до мистецтва, згуртовує. Учителька переконана: якщо чогось сильно захотіти і працювати над цим, результат обов'язково буде. Підтвердження цьому – гран-прі на обласному конкурсі.

Своїми уміннями хормейстера Руслана Василівна завдячує навчанню у Тернопільському музичному училищі по класу хорового ди-

ригування, а, особливо, своєму викладачу Ігорю Левенцю, який, у свій час, був учнем відомого музиканта Миколи Колеси. А ще – потрібно любити дітей, вишукувати таланти і допомагати їм розвиватися.

– У хорі займаються талановиті, творчі діти, – розповідає Руслана Василівна. – Хочеться сьогодні по-особливому сказати про них. Подякувати за наполегливість і працелюбність. А це – солісти Алла Дулянницька та Алла Токарська; партія I сопрано – Світлана Левчук, Наталя

Бондарчук, Світлана Кулієва, Неля Олійник, Таня Осіпчук; партія II сопрано – Вікторія Швець, Марина Ніколюк, Таня Войцешевська; альтова партія – Уляна Музиченко, Анжеліка Козак, Вікторія Поліщук, Юля Лобас.

Попереду – ще багато праці, нових творчих пошуків, адже, як розповідає керівник хору, найважче почати, але коли є результат, як ось гран-прі на обласному конкурсі, то всі затрачені зусилля того варті. Коли у залі "Березоля" аплодують шумським школярам і навіть керівники зразкових колективів області не вірять, що Шумськ вдруге стає переможцем, бажання працювати народжується з новою силою.

Алла ОМЕЛЬЧУК.

☞ *Поетичним рядком*

ХРИСТОВА ДОРОГА

Колись, у час святий і грішний,
До нас, на землю, до людей,
Прийшов Син Божий,
Дух у Тілі,
Щоб врятувати світ оцей.
Ісусе, як Тебе вітали,
У ноги кланялись Тобі
І щиро вірили, і знали –
Не кине жодного в біді.
Святий Твій дотик,
що зціляє,
Ти – Вчитель і Великий Цар.
Та Цар не в розкошах і багатстві,
Твоя душа – то щирий дар.
Нечиста сила, що у плоті,
Недругів хижих підлий сміх.
Зловили, били і карали,
І розіп'яли – то вічний гріх.
На гору ту Єрусалимську
Святого Господа веди.
А на плечах з хрестом у муках
Святе тіло те тягли.
Не йшов, а падав на коліна,
Прощав усе й казав:
"Прости!"
За гріх людей і їхню долю
Той хрест судилося нести.
А люди плакали й кричали,
Як розпинали на хресті.
Й терен на голову саджали.
Недрук сміявся. Тільки ті,
Що так любили, лили сльози
За кров, за душу, за життя.
А Він вмирає, терпів знуцання,
Просив у люду каяття.
Земля стогнала від ударів,
Ридало небо знов і знов.
Кати знуцались, як хотіли –
Свята Його стікала кров.
Помер. Забрали мертве тіло
Та у гробницю занесли.
І кров, і рани цілували,
І вмили тіло те слізьми.
За гріх людей і грішні душі
Син Божий розп'ятий помер.
Життям тим щиро заплативши,
Та й чорний слід із тіла стер.
Прости нас, Боже, і помилуй,
Зними ж з плечей і наших хрест.
Радійте, люди, що так сталося –
На третій день Христос воскрес!
В цей світлий час нехай ніколи
Не плаче небо ані світ...
Прошли роки, пройшли століття,
Прошло уже багато літ.
І сонце ранками купалося,
І знов мелодія пісень,
Усе навколо воскресало,
Й Христос воскрес!
Великий день!
Радійте, люди, цій новині,
Яка прийшла до нас з небес.
Христос воскрес навіки нині,
Христос воістину воскрес!

Тетяна КОВАЛЬЧУК,
студентка Національного
університету "Острозька
академія", с.Вовківці.

☞ *Вірш з конверта*

ЗІЙДЕ СУДИТИ ЖИВИХ І МЕРТВИХ

О, Господи, що сталося з рабом під Твоім небом?
З душі його подвоїли духовну депортацію.
Знедолений Твій раб зневірився в Тобі,
Пошли йому для покаяння реабілітацію.
Серед усміхнених держав зажуреною бачиш Україну.
Юним у ній загрожує духовна деградація,
До злочину покликав запах героїну,
Пізніше вселиться спокусою і сексуальна грація.
В ній для крутого бізнесу законів не існує.
Кругом – свята порука, кругом – своя броня.
У нього свій закон, своє у нього правило панує.
Зв'язки, порука і нажива – це вся його рідня.
Та він втягнув в свою орбіту ділків з мандатами довіри,
Згасив обов'язки й сумління, горить одна нажива.
Тут вдруге обманується люд,
тепер нікому не повірять,
Хай хто там падає до ніг і віша на гачку наживу.
З кого ж іще?
Та з простака зробили донора на органи і кров.
В кого ж іще?
В пенсіонера космічна відстань до службовця.
І ви це просите у них до вас їхню любов?
Не дай, Боже, війни!
Під кулі донора пошлете добровольцем.
Наш Господи,
звертаємось до Тебе, карай крутих, пора!
Та кисень перекрий несправедливості у світі.
Свій вирок на папір скинь з кінчика пера.
Хай Син Твій рабам земним
цю вісточку знесе у звіті.

Никон ОМЕЛЬЧУК,
м.Шумськ.

☞ *Проба пера*

РІДНА ХАТА

Немає на світі нічого милішого,
Ніж рідна хатина моя.
В ній, безперечно, завжди найтепліше,
В ній проживає моя вся рідня.
Я більше нічого на світі не хочу,
Бо найголовніше вже Бог мені дав.
Це – мої мама, тато і батьківська хата.
Спасибі, Всевишній, що подарував.
Знаю: я грішна, і грішні всі люди,
Та вірю, покаємось, Бог простить нам гріх.
Нехай мир і злагода у всіх сім'ях буде,
Здоров'я, достаток і дитячий сміх.

Марічка ЧУЙКО,
учениця 7 класу Биковецького НВК.

ПТАШЕЧКА

Добре тій пташині, що вільно літає.
Кожної весни вона до рідного краю вертає.
От, якби мені так полетіти,
Щоб побачити з гори, як плачуть вербові віти,
Як бігають біля ставка веселі діти.
Як мені з ними хоч трішечки порадіти?
Вільно так літати не кожен зможе,
Хай для тієї пташечки Господь допоможе,
Щоб летіла вона над рідним краєм
І почула, як про весну співаєм.
Щоб полетіла та птуця у край заморський
Та розказала про наш люд український.

Алла ГНИЛИЦЬКА,
учениця 8 класу Биковецького НВК.

Надійна охорона.

ФОТОМІТІ

На перерві.

ФОТОМІТІ

Ази гончарства.

Люди праці

Перукар з "Чарівниці"
Валентина Блажеук.Касир-оператор маркету
"Продсервіс" Уляна Мороз.

Нам пишуть

ДОТОРКНУТИСЯ ДО ПРЕКРАСНОГО

Днями у нашому містечку відбувся концерт класичної музики. Його учасниками стали вокалісти Тернопільської обласної філармонії.

З першої хвилини у залі запанувала затишна атмосфера. Розпочався концерт з виступу чоловічого вокального квартету "Акорд". Виконавці співали акапельно. Надзвичайна співзвучність і прекрасне виконання духовних пісень викликало у глядачів справжнє захоплення. Ці пісні у період великого посту сприймалися по-особливому, бо доторкнулися до найтонших струн людської душі.

Ведучою концерту була Заслужена артистка України Адріана Онуфрійчук. Вона чудово декламувала поезії. Зачарувало публіку солов'їними голосами жіноче тріо, що виконало декілька українських народних пісень. А композиція Ігора Гаврилюка "Чорні брови, карії очі" розкрила музичний потенціал виконавця.

Спілкування з прекрасним подарувало глядачам гарний настрій та духовне збагачення.

Оксана НІКОЛАЄВА, учениця 11-Б класу Шумської ЗОШ I-III ст. №1.

Готуємося до свята

СКІЛЬКИ КОШТУЄ ПАСХАЛЬНИЙ КОШИК І ЩО У НЬОГО КЛАДУТЬ?

Ось і підходить до кінця Великий піст. Післязавтра відзначатимемо найвеличніше християнське свято – Воскресіння Христове.

Із святом Великодня пов'язані особливі звичаї, які передавалися нам з покоління у покоління, і яких дотримуються століттями. Одним з найважливіших серед них є освячення пасхального кошика під час всенощного Великоднього богослужіння. Як правило, кошик сім'я готує у суботу ввечері, накриваючи його спеціально вишитим рушником. У церкві купують свічку і докладають до кошика.

Для господинь це – відповідальний момент, адже кожній хочеться, аби її кошик виглядав найкраще.

Що має бути у пасхальному кошику?

Підбір продуктів у кошику не є випадковим. Кожен продукт має символічне значення. Пасхальний кошик або "свячене" має складатися із таких наїдків: паска-бабка, сир-масло, яйце-писанка, шинка-ковбаса, хрін, сіль. Якщо ці освячені продукти будуть на вашому столі, то протягом року у вашому домі пануватиме достаток і радість.

Паска – ангельський хліб, символ воскресіння. Раніше наші предки освячували хліб, що вважається у всьому світі продуктом номер один. З часом хліб замінили рум'яною солодкою паскою, що символізує достаток у домі, а також вправність і кулінарну майстерність господині.

Яйця – символ всесвіту, відродження життя і перемоги життя над смертю.

Масло та сир – продукти з молока, символізують нерозривний зв'язок матері та дитини, людей та Ісуса Христа.

Шинка та ковбаса – ці продукти є символом достатку, оскільки у давні часи не кожна сім'я могла собі дозволити їх купити.

Сіль – символ очищення, також є оберегом від злих очей.

Хрін – символ сили та здоров'я.

Ще декілька невід'ємних атрибутів Великоднього кошика. Барвінок (мирта) – вічнозелена рослина, символ вічного життя. Плічками обплітають стінки кошика, що означає єдність людини з природою.

Рушничок – обов'язковий елемент, який господиня вишиває заздалегідь власноруч. Нитки – символ життя. Їх поєднанням у вишивці, жінка, яка вишиває рушничок, творить свій сім'ї щасливу долю та довгі роки життя.

Свічка – предмет, що символізує світло та Божу благодать. Запалюючи свічку у церкві під час служби, ми духовно єднаємося з іншими віруючими, це означає спільну радість свята.

Етюд

ВЕСНА

Весна. Це дуже красива й мальовнича пора року. Я дуже люблю її за те, що вона приносить нам багато пахучих, ніжних квітів, які, неначе зірочки на небі, милують очі людям. Весною все прокидається від зимової сплячки і гріється на жовтогарячому сонечку. Першою квіточкою є підсніжник, який пробивається з-під снігу. Він дуже красивий і тендітний.

Я думаю, що весна – це юна художниця, яка вимальовує дуже дивні і красиві пейзажі, дивуючи нас знову і знову.

Аліна КИРИЧУК,
учениця 6-Б класу
Шумської ЗОШ №1.

Про тих, хто поруч

ПОДВІЙНЕ СВЯТО
У РОДИНІ ЧЕРНІЄВСЬКИХ

Другий рік поспіль православний та католицький Великдень збігаються в календарі. Отож, в сім'ї поляка Роберта та українки Наталі Чернієвських, що з Потуторова, свято буде подвійним. В наш час відкритих кордонів не дивина інтернаціональні сім'ї, де подружжя належать до різних віросповідань.

Як правило, в таких випадках українці прагнуть жити за кордоном, де платня більша, і рівень життя вищий. А ось 32-річний Роберт наважиться залишити Плоцьк – тепер повітове місто, а раніше – центр воєводства, з 126-тисячним населенням, – роботу, за яку платили 500-600 доларів у місяць, і, заради коханої жінки, переїхати у звичайнісіньку українську глибинку, з розбитими сільськими дорогами та болотом, відсутністю роботи. У Потуторові Роберт уже 9 років. Правда, регулярно, разом з дружиною їздять у Польщу, де чоловік на своїй малій батьківщині працює на станції технічного обслуговування автомобілів, а Наталя – кондитером у місцевій фірмі.

В Потуторові тоді залишаються дві донечки – восьмирічна Евеліна та на 2 роки молодша Анастасійка, якими опікується мама Наталі – Раїса Яківна.

Та коли польський зять в Україні, то йому тут сумувати ніколи. У великій сім'ї з п'яти чоловік, він – єдиний представник сильної половини. А працювати є біля чого – обробляють більше 4 гектарів землі. Раніше було ще більше – до семи гектарів, які, зазвичай, брали в оренду паї у тих односельчан, котрі не в змоззі самі дати раду полю. Розраховувалися частиною врожаю. Завжди намагаються обходитися під час обробітку, збиранні врожаю власними силами.

Роберт розповідає: коли приїхав вперше в Україну, то був вражений працелюбністю наших земляків і, водночас, тим, що їм доводиться трудитися на землі з ручними знаряддями праці – лопатою, сапою, граблями. Це вже тепер справи пішли трішки краще, завдяки тій же польській техніці – картоплекопалкам, сінокосаркам на кінній тязі, які вже відпрацювали своє. А українці і тому раді, адже не ко-

жен з них може придбати навіть трактора, який був вже в користуванні.

Сім'я Чернієвських має трактора Т-40, культиватора, інше обладнання. А якщо чогось немає, – кооперуються з родичами по лінії дружини, які мешкають в сусідніх Вовківцях. Так спільними зусиллями дають лад господарці.

З кожним роком, розповідає Роберт, все важче і важче працювати на землі – паліне, запчастини, ремонтні роботи сильно зростають в ціні, а, отже, прибуток меншає. Так, лише останнім часом довелося заплатити за ремонт трактора 4 тисячі гривень. Отож, щоб мати щось із землі, потрібно обробляти значні площі. До свого приїзду в Україну чоловік практично не мав справи із сільським господарством, але швидко освоїв ази хліборобської науки.

За час проживання в Україні, потуторівський поляк здобув авторитет у місцевих жителів. Спокійний, толерантний, він завжди радий відгукнутися на прохання допомогти.

Попри всі труднощі українського життя, Роберт та Наталя Чернієвські своє майбутнє пов'язують з Україною. Закінчують ремонт будинку, розпочали його добудову. Втішуються успіхами донечок, які навчаються в місцевій школі, знають дві мови – українську та польську. Дізнаються від татуся про польську культуру.

... В неділю всією сім'єю підуть до храму, щоб освятити Пасхальний кошик, врочисто зустріти одне з найбільших християнських свят – Великдень.

Володимир ГАВРИЛЮК.

Мар'яна ПАРАЩИНЕЦЬ.

Храм Святого Василя
у с.Тетильківці (1938 р.).

